



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita & Martyriviū Gloriosvm B. Marci Euangelistæ, primi Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopi, quo occubuit anno Iesu Christi 64. Petri Apost. & Pont. 20. Neronis verò Imp. 8. Ex ijs quæ extant apud Metaph. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

C. Baron: VITA & MARTYRIVM GLORIO
Annal: Tō: 1: B. Marci Euangelista, primi Alexandria
& in Not: sia Episcopi, quo occubuit anno Iesu Christi
Martyr: Ro- Petri Apost. & Pont. 20. Neronis verò
mani. Ex ijs qua extant apud Metaph. Habuit
 virum tum Deo propter pietatem charum,
 in omnibus rebus admirabilem, successorem.

25. Aprilis.

S. Marcus S.
 Petri disci-
 palus.

S. Marcus
 scripsit Eu-
 angelium.
 Constituit
 ecclesiam
 Alexandriæ.

Venit Cyre-
 nem.

Multos cō-
 uertit.

Abit Alex-
 andriam.

Quo tempore Apostoli per totum
 orbem seminandi euangelij causa
 perferat, Marcus Apostoli Petri in Eu-
 gelio filius & socius, egregius diuinorum
 priorum nuncius, Aegypti regionem euange-
 lice illustrandam suscepit. Postquam enim
 principem Apostolorum cuius doctrinam
 auribus sedulus discipulus hauriebat, Chri-
 genitus esset, gesta que Saluatoris ex magis
 doctoris sui ore excepisset, rogatusque a
 bus, eadem literis optima fide mandasset,
 assumpto Euangelio à se cōscripto, peruenit
 gyptum, ac primus Alexandria, Christum an-
 cians, constituit ecclesiam tanta doctrina &
 continentia, vt omnes sectatores Christi,
 xemplum sui cogeret.

Et quidem, vt primùm in Cyrenem Pentapoli
 urbem venit, caelesteque Christi regnum magis
 virtute predicauit, protinùs ingentia ibidem
 miracula, ad populi perfidiam expugnandam per-
 tuit, plurimosque stupendis rerum factis, a
 bris ad lucem adduxit: ac postremò ab omni
 delictis per fontem salutarem expiatis, in Chri-
 sti Ecclesiam introduxit. Ibi verò quaquàm
 ctus minimè pœnitendos faceret, indiesque
 inimico præclaram victoriam obtineret: a di-
 nò tamen spiritu Alexandriam abire iussus.

Nec mora. Generosus & fortis athleta, prompto alacrique animo ad stadium, deducuntibus eum ad nauim fratribus properauit.

Cumque insequenti luce, secundo admodum uento Alexandriam appulisset, factaque descensione, urbis portam, ad locum qui Mendion uocatur, ingressus esset, soluto ibidem pedis eius calceamento, subsistere non nihil coactus fuit: uisoque ueterum calceamentorum futore, ei suum reficiendum tradidit. Ille uero, diuino proculdubio nitu, magis quam casu, sinistram subula perforauit, exclamauitque: *Vnus est Deus. Quo audito* Sanat manū futoris. beatus Marcus, re optimè intellecta in humum despicit, factoque ex sputo illo luto, manū illius illiniens: In nomine, inquit, Iesu Christi uiuetis in secula, esto sanus; dictoque citius, manus sanitatem consecuta est. Quo beneficio, pariterque potentia, confestim per motus futor, Marcum Apostolum, summis infimisque precibus ad suas ades inuitare, ac obnixè rogare, ut communi secum mensa frui dignaretur. Apostolus, ea futoris beneuolentia, ac animi candore gauisus Dominus, inquit, dabit tibi panem uitæ cælestis.

Interea futor, tacitus secum multo magis orationis efficaciam, habitumque uirtutis in beato Marco admirari, atque suscipere cœpit. Cumque fuis primùm in ipso domus ingressu ad Deum precibus accumberent, munisque sermonibus sese recrearent, Anianus, hoc namque futori nomen erat, Pater, inquit, obsecro quisnam es tu? Et uide tanta tibi orationis efficacia, ut solo uerbo repente mihi sanitatem impetrares? Cui diuinus Apostolus: Ego, inquit, seruus sum Domini I E S U C H R I S T I filij Dei. Vellem, inquit ille, Deum uidere.

X

Tum

Tum sanctus Marcus; illum ipsum tibi ostēdit. Coepitque illi magna cum auctoritate ac generosi Christi generationem, & oracula per Prophetas multo antè tempore prolata explicare: tum cum animi eius delectatione, ut ingenti cum admiratione ac gaudio, nunquam se eius modò diuise testaretur: sed Iliadem & Odyssæam plurimùm ab ijs discreparent, sedulo volens ijsque animum oblectasse. Marcus verò, hoc in orationis serie Christi Euangelium contulit tanto amore animos omnium inflammavit, ut ipse non modò Anianus, eiusque familia, sed etiam na quoque regionis illius multitudo ad Christum accederet, auideque cælestem disciplinam in seculo allatam arriperet.

Sutor credit in Christum cum multis alijs.

Alexandrini cogitant ei necem inferre.

S. Marcus ordinavit Alexandriam, & presbyteros & diaconos,

Cum verò ciuitatis illius optimates, de Apostoli aduentu certiores facti essent, cernentesque calcato deorum cultu, ac neglectis sacrificijs, Christum Christi nomē celebrari, hominesque perperam gatis antea moribus & infinitis sceleribus perditos, mutatis repente animis, honestatis ac virtutis studiū sectari, consiliū ab insita inuidia crepitans, quò sanctum virum per insidias opprimerent, multique cum eo constitutā cælestis vitæ disciplinam extinguerent. Quo cognito, Marcus, ne suo capite cōmunem Christianorum rem in apertū discrimen adduceret, fuga salutari, non tã sibi quàm ecclesie cōsulere studuit. Igitur Anianū Christiana disciplina optimè iam tunc instructū, & multis magnis virtutibus ornatum, episcopū ordinavit. Marcum verò, Sabinū & Cerdonem presbyteros, & septem diaconos, & alijs vnde ecclesiastica ministeria ritè obirent. Alexandria am fidei & pietatis operibus florentem reliquit, rursusque Pentapolim repetijt.

Ibi ann
pis cleric
rursus Al
credenti
virentib
plo. in B
uen. ita d
rum in sa
in consp
re plurim
scelerum
fida con
ad santra
sanabar.
li mult
Christi f
voluptar
insigne
dam arq
ad necem
qui Chri
tia, sacer
Dei sui
cris inter
que in ei
bus huc
delitate,
geret stra
nimos ho
sent. tetr
nec quo
set, decer
Eccè a
ru excul
sit, tanta

Ibi annis admodum duobus exactis, & episcopis clericisque per regionem illam constitutis, rursus Alexandriam venit: ubi aucto mirabiliter credentium numero Christi ecclesiam cunctis virtutibus mirifice efflorentem, & egregio templo, in Bubuli loco, visendo triumphancem inuenit: adeo ut prostratis idolis, palam iam Grecorum insensam sublannarent; ac Christi trophæa in conspectu omnium erigerent. Marcus verò ea re plurimum gaudens, alios item atque alios scelerum suorum tabe adhuc infectos ac perfidia contaminatos virtutibus atque miraculis ad sanitatem revocare pergebat. Aegrotos enim sanabat, leprosos mundabat, ac cæcis incredibili multitudine visum præstabat. Hæc autem, ut Christi fidelibus, summam animi lætitiâ ac voluptatem; irâ perfidis idolorum cultoribus, insignem invidiam conciliabant. Hinc rabie quadam atque furore agitati, diuinum Apostolum ad necem inquirere cœperunt. Itaque die illo, qui Christi resurrectioni, ingenti fidelium lætitiâ, sacer est; quo die nefarii cultores, Serapidis Dei sui nefaria festa celebrabant, Apostolus sacris intentus mysterijs comprehenditur, iactoque in eius collum fune, cum dissonis clamoribus huc illucque trahitur: tanto furore & crudelitate, ut copioso sanguinis imbri humum tingeret stratosque lapides, coloraret. Cumque animos hoc furore ad vesperam usque inebriassent, tetrum eum in carcerem compegerunt: donec, quo mortis genere de medio tollendus esset, decernerent.

Eccè autem, nocte concubia, ingens terramotus excubantium animos subito terrore concussit, tantaque formidine compleuit, ut neque fugiendi

Operatur
miracula.

S. Marcus
Missam celebrans, compe
prehenditur.

Cōiicitur in
carcerem.

Angelus ei
in carcere
apparet.

Item Chri-
stus.

Migrat à
vita.

giendi neque consistendi mentem haberent. Angelus autem domini in medio coruscans lumine, de his carceris ianuis, beato athleta afflicto, animi hisce ferè verbis mirificè recreauit: Seruus es cælestis vitæ liber, nomen tuum configuratum tenet, neque vlla vnquã obliuione hominum lebitur. Cõsors namque regni cælestis eris, si licet in terris reliquæ non peribunt. Hac vne mirificè exhilaratus Apostolus, sublaris in lum manibus, gratias quantas potuit maxime Christo egit, illiusque numen laudibus & hymnis celebrare nõ destitit. Cumque incredibilis libitus gaudio, in diuinæ bonitatis consideratione diutius exultaret, ecce Christus Dominus, per illa, qua in terris cum Apostolis versatus, illi apparuit, dixitque: Pax tibi Marce. Marcus rò interclusa præ gaudio voce, Domine, inquit mi Iesu Christe: simulque disparuit.

Mane autem factò, gentiliũ multitudo eodem adhuc furore ebria è carcere eum rapuit, rursumque iniecto in collum fune eum protrahenti clamabat: Trahamus bubalum in bubulci stabulum. At Marcus ea contumelia supplicioque, nihil metuens, maiores Deo sine fine gratias agebat, ceterum mansuè: In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum: impollutam inter carnificum manus, Deo animam tradidit. Gens autem turbulenta & effrænis, collectis vndique sarmentis, circumptim pyram ingentem excitauit, vt lacrum corpus flâmis illis absumeret. Sed diuina providentia repente excitatus turbo, cum horrendis tonitruis ac crebris fulgetris, omnem multitudinem in effusam fugam compulit, immisitque de caelo imbribus, sublatas in altum flammis extinxit. Tunc Christiani, secretas à cineribus, viri sancti

reliqui
gerunt,
monum

Fuit
Ægypti
guine
naso, lu
ualter,
optima
gratia

MART

pi an

Nico

regna

terru

inter

celebr

dem

celebr

Et sum

C

n

e

armis ac

te quasi

nus, vel

demoni

pace & c

lites opp

lere per

animũ su

quadã fid

pietatem

reliquias, magno cum honore ac gaudio collegerunt, collectasque cum precibus ac hymnis in monumentum è lapidibus excisum intulerunt.

Fuit autem B. Marcus primus omnium, qui in Aegypti Alexandria, Christi Ecclesiam suo sanguine consignavit: Vir canis aspersus, oblongo naso, subducto supercilio, pulcher oculis, recalvastr, proluxa barba, velox incessu, habitudinis optima, ætatis mediæ affectione continens, ac gratia Dei repletus mirificè.

Forma 9. Marci.

MARTYRIVM S. BASILEI EPISCO-

C. Baronius 3. Annal.

pi Amasea quod consummauit anno Domini 316. Nicomedia, sub Licinio Imperatore, in Oriente regnante: ex eo quod est per Iohannem, Presbyterum Nicomedia, scriptum, Extat in Metaphr. Interfuit Concilijs Ancyrano & Neocæsariensi, celebratu circa annos humanæ redemp. 314. Eundem & S. Athanasius Orat. contra Arian. inter celeberrimos, insignioresq; fama Catholicos, Sacerdotissimosq; Antistites enumerat.

Cum deuicto Maximino, impio Christianorum hoste, Licinius totum sub se Orientem subiugasset, pacemque tyrānorum armis ac persecutionibus fugaram, diuina virtute quasi postliminio reuocasset, accidit vt protinus, vel prosperis rerum successibus elatus, vel demonis stimulis, qui Christianam Rempublice & otio constituto florentem per suos satellites oppugnabat, concitat^o, nouo furore ac scelere perturbaret. Nam cum ad eam vsque diem animū suū sceleris & perfidiæ plenum, simulata quadā fidei ad religiōis specie occultasset, tū impietatem ad eō impudenti ac nefario ausu extromerere

26. Aprilis.

Licinijs. mnlata religio.